Lietas arhīva Nr. A42-00057-18/14
ECLI:LV:ADRJRIT:2018:0524.A420142716.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018.gada 24.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Līga Hāzenfuse,

piedaloties pieteicējas SIA „BTK.LV" pārstāvjiem /pers. A/, /pers. B/,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvjiem Andrejam Liepiņam, Kārlim Beberam, Angelinai Krupickai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „BTK.LV" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 28.decembra lēmuma Nr.22.10-1/1538 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvalde (turpmāk – NKP) no 2015.gada 24.februāra līdz 30.oktobrim (neieskaitot nodokļu audita termiņa laika posmu no 24.februāra līdz 10.martam un no 13.maija līdz 10.augustam, izņemot 20.maiju, 9., 19. un 26.jūniju) veica pieteicējas pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN), valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu un iedzīvotāju ienākuma nodokļa auditu par laika periodu no 2013.gada janvāra līdz 2014.gada septembrim, kā arī uzņēmumu ienākuma nodokļa auditu par 2013.gadu.

Ar VID NKP Kurzemes kontroles daļas galvenās nodokļu inspektores I.Reinfeldes 2015.gada 30.oktobra lēmumu Nr.23.4/L-1003 (turpmāk – sākotnējais lēmums) *(lietas 1.sējuma 109. – 147.lapa)* pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN 31 530,70 *euro*, soda nauda 4721,98 *euro* un nokavējuma nauda 3189,88 *euro*, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 663,65 *euro* un saistībā ar to aprēķināta soda nauda 99,55 *euro*.

SIA „BTK.LV" minēto lēmumu apstrīdēja.

Ar VID 2015.gada 28.decembra lēmumu Nr.22.10-1/1538 (turpmāk – lēmums) *(lietas 1.sējuma 34. – 56.lapa)* nolemts atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

Lēmumā secināts, ka SIA „BTK.LV" grāmatvedība reģistrējusi faktiski nenotikušus darījumus ar SIA „Parma Plus" un SIA „Bana".

[2] 2016.gada 29.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas SIA „BTK.LV" pieteikums par lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Lietā pastāv strīds par to, vai preces un pakalpojumus pieteicēja saņēmusi tieši no deklarētajiem piegādātājiem – SIA „Parma Plus" un SIA „Bana".

[2.2] Pieteicējai, slēdzot darījumus ar saviem piegādātājiem, nebija pienākuma iegūt informāciju, kuru kā pamatojumu PVN priekšnodokļa atskaitīšanas ierobežošanai norādījis VID. Lēmumā norādītā informācija ir tāda, kuru pieteicēja objektīvi nevarēja iegūt un noskaidrot un/vai uzņēmumam nebija pienākums tādu iegūt.

[2.3] Pieteicēja nav bijusi informēta par to, ka preču un pakalpojumu piegādi organizē vai veic cits uzņēmums vai personas nevis tās, kas par tādām uzrādītas piestādītajos nodokļa rēķinos, proti, SIA „Parma Plus" un SIA „Bana".

VID lietā ir saņēmis SIA „Parma Plus" un SIA „Bana" amatpersonu paskaidrojumus, kuros minēto uzņēmumu amatpersonas ir atzinušas gan savu dalību šajos uzņēmumos, gan preču un pakalpojumu piegādi tieši pieteicējai.

[2.4] SIA „Parma Plus" un SIA „Bana" darījumu noslēgšanas brīdī bija reģistrētas Komercreģistrā, tās bija reģistrētas PVN maksātāju reģistrā, tām bija aktuāla paraksta tiesīga amatpersona.

[2.5] Nav apšaubāmas VID tiesības vērtēt darījumu faktisko norisi, jo tas nepārprotami izriet no pastāvošās tiesu judikatūras, tomēr šādam izvērtējumam ir jābūt objektīvi pamatotam un tas viens pats, bez pierādījumiem tam, ka auditējamā persona ir zinājusi, vai tai objektīvi bija jāzina par šādas darījumu ķēdes esamību, nevar kalpot par pamatu PVN priekšnodokļa atskaitīšanas un izdevumu attiecināšanas tiesību izmantošanas ierobežošanai. Pieteicējas audita lietā tādi pierādījumi nav iegūti.

[2.6] Pieteicēja ir izpildījusi gan visas formālās prasības, lai pārliecinātos par apstrīdēto sadarbības partneri, tā tiesībspēju, gan arī citas papildu darbības, proti, pieprasījusi cenu piedāvājumu, parakstījusi sadarbības līgumu, pārbaudījusi publiski pieejamo informāciju par šo uzņēmumu – vai nav kādas sūdzības internētā un pie citiem sadarbības partneriem – un tādejādi izpildījusi tai uzliktos pienākumus rūpīgi pārliecināties par saviem sadarbības partneriem un to spēju piegādāt preces un pakalpojumus.

No piegādātājiem saņemtās preces un pakalpojumi ir saņemti uz atbilstoši noformētu attaisnojuma dokumentu pamata, nodokļa rēķini satur visus Pievienotās vērtības nodokļa likumā un likumā „Par grāmatvedību" noteiktos rekvizītus. No šiem dokumentiem viennozīmīgi ir saprotams kādas preces un pakalpojumi, kādā apjomā un daudzumā un kādā periodā ir saņemtas, un nodokļa rēķini satur visus obligātos rekvizītus.

[2.7] Nav konstatējams, ka VID būtu pilnīgi un vispusīgi pārbaudījis informāciju par sadarbības partneru un to tālāko piegādātāju spēju piegādāt pakalpojumus un preces, kā arī nav pierādījis, ka pieteicēja ir zinājusi vai tai objektīvi vajadzēja zināt par jebkādiem pārkāpumiem vai neatbilstībām preču un pakalpojumu piegādē pirms vai pēc darījumiem ar pieteicēju. VID nav pārbaudījis to, vai precēm un pakalpojumiem ir tāda izcelsme kā to deklarējuši citi uzņēmumi, un uz kuru pamata dienests secinājis, ka precēm un pakalpojumiem nav iespējams konstatēt tālāku izcelsmi, jo citiem

uzņēmumiem, kurus kā piegādātājus deklarējuši tālākie uzņēmumi, nav bijis atbilstoša materiāli tehniskā un darbaspēka resursa, lai piegādātu šādas preces un pakalpojumus.

[2.8] VID nav pieteicējai norādījis, kādi papildus pierādījumi vai kāda tieši informācija papildus nepieciešama par veikto darījumu norisi, un/vai kādi dokumenti iesniedzami.

[2.9] Pēc auditoru aprēķiniem nodokļu audits veikts 148 dienas, tomēr pieteicēja uzskata, ka no auditores lēmuma par audita rezultātiem nav iespējams konstatēt un pārbaudīt, vai audita veikšana faktiski nav bijusi iespējama laika periodos, kuri izskaitīti no kopējā audita veikšanas termiņa, proti, no 2015.gada 24.februāra līdz 10.martam un no 2015.gada 13.maija līdz 10.augustam.

Tas, ka auditori atzinuši, ka nodokļu audits veikts 2015.gada 20.maijā, 9., 19. un 26. jūnijā, t.i., laika periodā, kas izskaitīts no kopējā audita veikšanas termiņa, liecina, ka audita veikšanas turpināšana bija iespējama un faktiski arī tika veikta.

[2.10] Nodokļu audita veikšana sevī neietver tikai grāmatvedības attaisnojuma dokumentu pārbaudi un sarunas ar auditējamo personu, bet gan arī papildu informācijas pieprasīšanu citām juridiskām un fizikām personām, valsts un pašvaldību iestādēm, dokumentu un pierādījumu saņemšanu no citiem dienesta kontroles pasākumiem un to attiecināšanu uz konkrēto nodokļu auditu, u.c. darbības, kas veiktas uzņēmuma audita procesa ietvaros vai izmantotas šim auditam, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka auditori nevarēja laika periodā no 2015.gada 24.februāra līdz 10.martam un no 2015.gada 13.maija līdz 10.augustam nodokļu auditu veikt un secīgi tas būtu izskaitāms no audita kopējā termiņa.

Tāpat ne procesuālie audita lēmumi, ne lēmums par audita rezultātiem nesatur skaidru un pārbaudāmu informāciju par to, kāpēc audita veikšana bijusi neiespējama bez informācijas saņemšanas no ārvalstu nodokļu administrācijām.

[3] 2016.gada 3.martā tiesā saņemts VID paskaidrojums par pieteikumu (*lietas 1.sējuma 73. − 74.lapa*). VID pieteikumu neatzīst, uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz lēmumā minētajiem argumentiem.

Papildus VID norāda turpmāk minēto.

[3.1] Saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju, SIA „Parma Plus" un SIA „Bana" VID nav iesniegušas 2014.gada pārskatu, tādējādi pieteicējas arguments, ka tā ir pārbaudījusi publiski pieejamo informāciju par darījumu partneriem, ir nepamatots.

[3.2] Pieteikumā norādītie VID ģenerāldirektora lēmumi, kas ir pieņemti citās nodokļu maksātāju administratīvajās lietās un nav saistīti ar konkrēto pieteicējas administratīvo lietu, nevar kalpot par argumentu, lai atceltu lēmumu, jo citās nodokļu maksātāju administratīvajās lietās ir citi faktiskie apstākļi, kas nav salīdzināmi un attiecināmi uz pieteicējas administratīvo lietu.

[3.3] No lietas materiāliem ir redzams, ka audita veikšanas termiņā ir ieskaitīts 2015.gada 20.maijs, 2015.gada 9.,19. un 26.jūnijs, jo minētajos termiņos ir iegūta pieteicējas nodokļu audita veikšanai nepieciešamā informācija. Tas vien, ka pieteicēja uzskata, ka VID bija iespējams turpināt auditu bez nepieciešamās informācijas iegūšanas no ārvalsts nodokļu administrācijām, nenozīmē, ka VID ir pārkāpis audita veikšanas termiņu, vai to, ka VID būtu iespējams bez nepieciešamās informācijas iegūšanas veikt objektīvu un pamatotu pieteicējas auditu.

[4] Pieteicējas pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka uzņēmuma saimnieciskās darbības veids ir biroja tehnikas apkope un remonts, jauna un lietota biroja tehnika, kārtridži, to uzpilde, atjaunošana, kancelejas preces. SIA „Parma Plus" tika piesaistīts, jo pieteicēja nenodarbojas ar kondicionēšanas iekārtu remontu un uzpildi. SIA „Parma Plus" tika atrasta internetā. Uzņēmuma reģistrā uzņēmums netika pārbaudīts. Darījumu slēdza ar /pers. I/ savā birojā Braslas ielā 29. Apgalvoja, ka ar /pers. I/ ticies, atrunājot veicamos darbus, kā arī pie darbu nodošanas. Paskaidroja, ka pats personīgi braucis uz Talsiem, pieņēmis darbus, tas noticis vienā reizē. Par sadarbību ar SIA „Bana" paskaidroja, ka amatpersonu /pers. J/ pirms sadarbības uzsākšanas nav pazinis, sadarbība sākās tā, kā rakstīts paskaidrojumā. SIA „Bana" atrasta internetā, telefoniski tika runāts ar menedžeri /pers. K/. Tāpat ar /pers. K/ ticies pie preču saņemšanas. Preces uz Braslas ielu 29 atveda transporta kompānija, SIA „Bana" nepiestādīja izmaksas par transportu. Katrā reizē, kad transporta kompānija atveda preces, atbraucis arī /pers. K/. Uz tiesas jautājumu, vai kādreiz ir ticies ar SIA „Bana" amatpersonu /pers. J/, atbildēja, ka, iespējams, pie līguma parakstīšanas, ja ir ticies, tad varbūt tikai vienu reizi. Paskaidroja, ka nav veicis SIA „Bana" vārdā pasūtījumu Igaunijas uzņēmumam OU „Argo Trading".

Pieteicējas pārstāve paskaidroja, ka VID nav ieguvis pierādījumus pieteicējas iesaistei prettiesiskās darbībās. Tas, ka uzņēmuma amatpersona neatzīst savu dalību uzņēmumā, nav pietiekams pamats apgalvot, ka pakalpojumu piegāde nav notikusi. Attiecībā uz SIA „Parma Plus" paskaidroja, ka pieteicēja nav pārbaudījusi pakalpojumus sniegušo personu identitāti, tāds pienākums neizriet no neviena normatīvā akta. SIA „Parma Plus" atrasts interneta vietnē www.ss.lv, sarunu gaitā ar amatpersonu /pers. I/ noskaidrots, ka uzņēmums pieteicējai var piedāvāt nepieciešamos pakalpojumus – kondicionieru un ventilācijas sistēmu remontu un apkopi. Ar /pers. I/ pieteicējas amatpersona /pers. A/ ticies pieteicējas birojā Braslas ielā 29-1. Attiecībā uz darījumiem ar SIA „Bana" paskaidroja, ka VID ir konstatējis preču tālāko izcelsmi, ir iegūta informācija par preču transportēšanas apstākļiem. VID nav ņēmis vērā, ka preču pircējs vai ārvalstu uzņēmums ir norādījis uz SIA „Bana", arī norēķinus saņēmis no SIA „Bana". Sadarbība apstrīdēta nepamatoti, neievērojot tiesisko regulējumu un judikatūru.

[5] Atbildētāja pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja lēmumā un paskaidrojumā minētos argumentus. Paskaidroja, ka lietā ir pierādīts, ka pieteicēja faktiski nesaņēma preces un pakalpojumus no deklarētajiem darījumu partneriem. Par to, ka pieteicēja zināja, ka piedalās dokumentu noformēšanā par faktiski neesošiem darījumiem, liecina neskaitāmās pretrunas, pieteicējas amatpersonas nespēja izskaidrot, kas gatavoja līgumus ar SIA „Bana", kā notika preču pasūtīšana, nespēja paskaidrot, kā pārliecinājās par SIA „Bana" spējām sniegt pakalpojumus. Pēc Igaunijas uzņēmuma OU „Argo Trading" ceļazīmēm secināms, ka pieteicēja zināja, no kā SIA „Bana" iepērk preces. Uz to, ka darījumi ar SIA „Parma Plus" nav notikuši, norāda pieteicējas amatpersonas nespēja sniegt ticamus paskaidrojumus par sadarbību ar SIA „Parma Plus", paskaidrojumi ir pretrunā ar lietā esošajiem dokumentiem un SIA „Parma Plus" amatpersonas /pers. I/ liecībām, /pers. A/ nespēja nosaukt personu, kura nodeva darbus no SIA „Parma Plus", nespēja nosaukt nevienu objektu, kur SIA „Parma Plus" sniedza pakalpojumus.

[6] Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki /pers. I/ un /pers. K/.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, kā arī izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ja iegādātās preces un saņemtie pakalpojumi ir izmantoti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un

saņemtajiem pakalpojumiem.

Tātad no minētā tiesiskā regulējuma ir secināms, ka priekšnodoklis atskaitāms, ja abi darījuma dalībnieki ir reģistrēti ar PVN apliekamo personu reģistrā, ja ir izrakstīts un saņemts atbilstošs nodokļa rēķins, ja ir saņemtas nodokļa rēķinā norādītās preces un pakalpojumi no nodokļa rēķinā norādītās apliekamās personas, un, ja šīs preces un pakalpojumi izmantoti nodokļu maksātāja saimnieciskajā darbībā ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Turklāt nodokļa rēķinam iepriekš minētā likuma izpratnē ir jāatbilst faktiski notikušam darījumam.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Augstākā tiesa) līdzšinējā judikatūrā ir norādījis, ka, pirmkārt, jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2009.gada 23.aprīļa sprieduma SKA-53/2009 8.punktu, 2013.gada 10.maija sprieduma SKA-2/2013 7.punktu, 2013.gada 1.augusta sprieduma SKA-428/2013 7.punktu*). Arī atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai, darījumam ir jābūt faktiski notikušam. Lai kādu darbību vērtētu par saimniecisku darbību, ir jāņem vērā saimnieciskās realitātes princips. It īpaši tas ir pamata kritērijs, lai piemērotu PVN sistēmu *(sk., piemēram, 1997.gada 20.februāra sprieduma lietā C-260/95 „Commisioners of Customs and Excise pret DFD.S A/S" 23.punktu, 2007.gada 28.jūnija sprieduma lietā Nr.C-73/06 „Planzer Luxcinhourg" 43.punktu)*.

Pārbaudot Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu, ar kuru nodokļu maksātājam liegtas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, tiesai vispirms ir jānoskaidro, vai dienests pamatoti atzinis, ka darījums faktiski nav noticis tā, kā tas norādīts darījuma attaisnojuma dokumentos.

Ja tiek konstatēts, ka, pretēji dokumentos norādītajam, nodokļu maksātājs preces vai pakalpojumus no nodokļu rēķinā norādītās personas faktiski nav saņēmis, tad tiesai jāpārbauda, vai lietā noskaidrotie apstākļi ļauj secināt, ka nodokļu maksātājs to zināja vai viņam tas bija jāzina. Šāds secinājums izdarāms, ņemot vērā noskaidroto strīdus darījumu ekonomisko būtību un analizējot lietā gūtos pierādījumus *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2018.gada 27.februāra spriedumu lietā SKA-361/2018 9.punktu).*

[9] Pieteicēja 2014.gada jūlijā un augustā deklarējusi darījumu ar SIA „Parma Plus" par kondicionieru un ventilācijas sistēmu remontu K.Mīlenbaha 32A, Talsos, kondicionieru uzpildi un apkopi Kareivju 7, Talsos, ventilācijas sistēmas apkopi Brīvības ielā 29 un Kareivju ielā 7, Talsos, un kopēšanas tehnikas detaļu, gumijas cimdu, roku salvešu iegādes, datoru instalēšanas un konfigurēšanas, kopētāju piegādes, uzstādīšanas un konfigurēšanas un video tehnikas nomas pakalpojumus 2014.gada martā no SIA „Bana".

Lietā nav strīda, ka pieteicēja VID ir iesniegusi dokumentus (pavadzīmes, rēķinus, samaksu apliecinošus dokumentus, līgumus), kas formāli apliecina tās darījumus ar minētajiem darījumu partneriem. Izskatāmajā lietā tiek apšaubīts, ka pieteicēja ir saņēmusi preces un pakalpojumus no deklarētajiem darījumu partneriem SIA „Bana" un SIA „Parma Plus". Līdz ar to lietā pārbaudāms, vai ir pierādījumi, ka pieteicēja to zināja vai tas bija jāzina.

[10] Pieteikumā ir izteiktas šaubas, ka VID ir pieļāvis procesuālu pārkāpumu, pārkāpjot likumā noteikto audita veikšanas termiņu – 150 dienas. Pieteicēja uzskata, ka no auditores lēmuma par audita rezultātiem nav iespējams konstatēt un pārbaudīt, vai audita veikšana faktiski nav bijusi iespējama laika periodos, kuri izskaitīti no kopējā audita veikšanas termiņam, proti, no 2015.gada 24.februāra līdz 10.martam un no 2015.gada 13.maija līdz 10.augustam.

Tādēļ tiesa vispirms sniegs savu vērtējumu par šo pieteicējas argumentu.

[10.1] Termiņš, kādā ir veicams nodokļu audits un pieņemams lēmums par nodokļu audita rezultātiem, ir noteikts likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.pantā. Šā panta trešā daļa noteic, ka nodokļu administrācija pieņem lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem ne vēlāk kā 90 dienu laikā no nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienas, izņemot gadījumus, kad nodokļu administrācijas augstākā amatpersona ir pagarinājusi lēmuma pieņemšanas termiņu atbilstoši šā panta $3.^1$ daļai. Šā panta $3.^1$ daļa noteic, ka nodokļu administrācijas augstākā amatpersona ir tiesīga pagarināt nodokļu revīzijas (audita) lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 30 dienām, ja ir nepieciešama papildu informācija nodokļu revīzijas (audita) veikšanai, un līdz 60 dienām, ja ir nepieciešama informācija no ārvalstu nodokļu administrācijas vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm, vai no nodokļu maksātāja, kuram tiek veikta transfertcenu pārbaude. Nodokļu revīzijas (audita) termiņā neieskaita laikposmu no dienas, kad ārvalstu nodokļu administrācijai vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm pieprasīta informācija, līdz atbildes saņemšanas dienai (1.punkts).

No minētajām tiesību normām izriet, ka vispārīgi nodokļu audits ir jāpabeidz un attiecīgi lēmums par nodokļu audita rezultātiem ir jāpieņem 90 dienu laikā no audita uzsākšanas dienas. Vienlaikus minētajās normās paredzētas nodokļu administrācijas augstākās amatpersonas – šajā gadījumā VID ģenerāldirektora – tiesības pagarināt nodokļu audita veikšanas termiņu par 30 vai attiecīgi 60 dienām.

Tātad, lai atbilstoši minētajām tiesību normām atzītu, ka likumdevēja noteiktais termiņš nodokļu audita veikšanai ir ievērots, nepieciešams noskaidrot, vai kopējais audita termiņš ir 90 dienas (vai attiecīgi 120 vai 150 dienas, ja VID ģenerāldirektors ir pieņēmis lēmumu par nodokļu audita termiņa pagarināšanu).

[10.2] Lietā nav strīda, ka atbilstoši normatīvajam regulējumam un lietā esošajiem VID amatpersonu lēmumiem audita veikšanai tika noteikts termiņš 150 dienas. Nav strīda, ka audita veikšanas termiņā ir ieskaitīts 2015.gada 20.maijs, 9., 19., 16.jūnijs, lai gan atbilstoši VID ģenerāldirektores 2015.gada 20.maija lēmumam nodokļa audita termiņā nolemts neieskaitīt laika posmu no 2015.gada 13.maija līdz informācijas no ārvalstu nodokļu administrācijām saņemšanai. Tomēr minētie datumi audita veikšanas termiņā ieskaitīti, jo šajos datumos veiktas darbības, kas saistītas ar audita veikšanu, t.i., saņemta nepieciešamā informācija. Taču tas nepierāda, ka auditu bija iespējams veikt termiņā, kas izskaitīts no audita kopējā termiņa. Lēmuma argumentācijā ir atsauces uz informāciju, ko sniegušas ārvalstu nodokļu administrācijas, tāpēc nav saprotams pieteicējas arguments, ka VID bija iespējams turpināt auditu bez nepieciešamās informācijas iegūšanas. Pamatojoties uz minēto, tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, aprēķinot audita veikšanas termiņu.

[11] Tiesa vērtē pieteicējas darījumu ar SIA „Parma Plus" par kondicionieru un ventilācijas sistēmu remontu K.Mīlenbaha 32A, Talsos, kondicionieru uzpildi un apkopi Kareivju 7, Talsos, ventilācijas sistēmas apkopi Brīvības ielā 29 un Kareivju ielā 7, Talsos, 2014.gada jūlijā un augustā.

[11.1] Pieteicēja ar SIA „Parma Plus" pirms sadarbības uzsākšanas nav noslēgusi sadarbības līgumu. Tas nozīmē, ka pieteicēja nav nodrošinājusi garantijas, ka pakalpojums no SIA „Parma Plus" puses tiks sniegts, nav pierādījumu tam, kā puses ir vienojušās par pakalpojumu, tā apjomu, izcenojumiem, pakalpojuma sniegšanas vietu, termiņiem, kvalitāti, garantijām un soda sankcijām. Minētais fakts jau pats par sevi rada šaubas par reālu nodomu darījumus veikt normālas komercprakses ietvaros.

[11.2] Pieteicējas sadarbību ar SIA „Parma Plus" apliecina tikai pavadzīmes un pieņemšanas un nodošanas akti par kondicionieru un ventilācijas sistēmu remontu, apkopi, no kuriem arī nav identificējami darījumu faktiskie apstākļi *(lietas 2.sējuma 10.-16.lapa*). No pavadzīmēm nav konstatējams darbu apjoms un to izcenojums, nav identificēta iekārta, kuras apkope un remonts veikts. Arī pieteicējas bijusī amatpersona /pers. A/ tiesas sēdē nespēja pastāstīt, no kā tieši veidojās ventilācijas sistēmu apkope, kas tika izdarīts *(lietas 4.sējuma 94.lapa).*

Kā izriet no lēmuma, pavadzīmēs norādītais AS Citadele Bankas konts rēķinu izrakstīšanas brīdī bija slēgts, bet Siauliu Bankas konts, kurā veikts

maksājums, nav deklarēts VID. Tiesas sēdē pieteicējas bijusī amatpersona /pers. A/ nespēja sniegt izskaidrojumu šim faktam *(lietas 4.sējuma 95.lapa otra puse)*, līdz ar to nav saprotams, kā pieteicēja zināja, kurā kontā veicami maksājumi.

[11.3] Pieteicējas amatpersona /pers. A/ 2015.gada 10.aprīļa paskaidrojumā norādīja, ka SIA „Parma Plus" tika atrasta internētā *www.ss.lv*. Kontaktējoties ar SIA „Parma Plus" amatpersonu /pers. I/, tika noskaidrots, ka uzņēmums var piedāvāt pieteicējai nepieciešamos pakalpojumus (kondicionieru un ventilācijas sistēmu remonts un apkope). Tikšanās notika pieteicējas birojā Braslas ielā 29-1, Rīgā. /pers. A/ pieejamās datu bāzēs ieguva informāciju par SIA „Parma Plus", kā arī tikšanās reizēs ar /pers. I/ noskaidroja par SIA „Parma Plus" materiāltehnisko nodrošinājumu un darbaspēka resursiem. Sadarbību uzsāka pēc mutiskas vienošanās. Pakalpojumi tika pasūtīti telefoniski un kontaktpersona bija /pers. I/. Par darba izpildi /pers. A/ tika informēts telefoniski, un izpildītos darbus ar darbu pieņemšanas – nodošanas aktu pieņēma. Akts tika parakstīts pēc darbu apskates dabā *(lietas 1. sējuma 154. – 171. lpp)*. Savukārt tiesas sēdē /pers. A/ paskaidroja, ka nav pārbaudījis SIA „Parma Plus" uzņēmējdarbības veidu, nav pārliecinājies, ar ko uzņēmums nodarbojas *(4.sējuma 93.lapa otra puse)*. Tātad /pers. A/ sniegto paskaidrojumu saturs katrā reizē ir atšķirīgs.

Tāpat atšķiras /pers. A/ paskaidrotais par darbu pieņemšanu un objektu Talsos apmeklēšanu. Tiesas sēdē /pers. A/ liecināja, ka Talsos bijis vienu reizi, jo vajadzēja pieņemt SIA „Parma Plus" paveiktos darbus, taču lietas materiālos ir četros dažādos datumos parakstīti rēķini un darbu pieņemšanas - nodošanas akti ar SIA „Parma Plus". Minētie dokumenti tika parakstīti 2014.gada 29.jūlijā, 1.augustā, 6.augustā un 25.augustā *(lietas 2.sējuma 10.-16.lapa)*, no kā secināms, ka uz Talsiem bija jābrauc vismaz četras reizes. Tiesas sēdē /pers. A/ nespēja izskaidrot, kādēļ, ja darbu pieņemšana notika vienā dienā, uz darbu pieņemšanas – nodošanas aktiem ir dažādi datumi, kāpēc pieteicējas veiktās pārbaudes nesakrīt ar dokumentu noformēšanas datumiem *(lietas 4.sējuma 95.lapa)*.

[11.4] Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka. Saskaņā ar Komerclikuma 221.panta pirmo daļu sabiedrības ar ierobežotu atbildību (kapitālsabiedrības) valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību", bet

saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2.panta trešo daļu par grāmatvedības kārtošanu uzņēmumā ir atbildīgs tā vadītājs. Vadītājam ir jānodrošina visu saimnieciskās operācijas apstiprinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu uzglabāšana. Tātad par tiesiski noslēgtu darījumu var atzīt tikai tādu darījumu, kas noslēgts ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību amatpersonas vai tās pilnvarotas personas noteikti izteiktu gribu.

Lietai pievienota SIA „Parma Plus" amatpersonas /pers. I/ liecība Finanšu policijai, kas sniegta kriminālprocesa ietvaros. /pers. I/ liecinājis, ka par SIA „Parma Plus" amatpersonu un dalībnieku kļuva par samaksu pēc trešo personu lūguma. Uzņēmuma saimniecisko darbību nav vadījis, nav slēdzis darījumus SIA „Parma Plus" vārdā, nav iesniedzis VID atskaites, kā arī nav pilnvarojis citas personas rīkoties SIA „Parma Plus" vārdā *(lietas 4.sējuma 124.lapa)*. 2016.gada 8.novembra tiesas sēdē /pers. I/ apstiprināja Finanšu policijai sniegto liecību. Liecināja, ka ar personām, kas piedāvājušas uz /pers. I/ vārda reģistrēt uzņēmumu, viņu iepazīstinājis /pers. J/. /pers. I/ liecināja, ka reģistrējis uzņēmumu, atvēris kontu bankā, taču uzņēmuma juridiskajā adresē nekad nav bijis, uzņēmuma dibināšanas dokumenti, bankas kartes, zīmogi pie viņa nav atradušies, nav parakstījis līgumus un rēķinus, nevienu darbā nav pieņēmis. Apskatot apstrīdētās pavadzīmes *(lietas 2.sējuma 10.-16.lapa)*, liecināja, ka neatceras, ka tādas būtu parakstījis, un ka, lai arī paraksts ir līdzīgs viņa parakstam, /pers. I/ tā neparakstoties *(lietas 4.sējuma 102.-104.lapa)*. Tiesai nav pamata apšaubīt /pers. I/ Finanšu policijā un tiesas sēdē sniegtās liecības. Pirmkārt, /pers. I/ ar parakstu ir apliecinājis, ka pirms paskaidrojuma sniegšanas ir brīdināts par krimināatbildību pēc Krimināllikuma 300.panta – par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu. Tiesas rīcībā nav informācijas, ka /pers. I/ būtu piespiests vai kā citādi ietekmēts sniegt nepatiesu informāciju. Arī tiesas sēdē /pers. I/ ar parakstu apliecināja, ka ir brīdināts par kriminālatbildību par nepatiesu liecību sniegšanu *(lietas 4.sējuma 90.lapa)*.

Apkopojot minēto, konstatējamas būtiskas pretrunas starp pieteicējas amatpersonas /pers. A/ un SIA „Parma Plus" amatpersonas /pers. I/ paskaidrojumiem. Proti, pieteicējas amatpersona /pers. A/ paskaidroja, ka SIA „Parma Plus" atrada internētā, pats

kontaktējās ar valdes locekli /pers. I/, tikās ar viņu savā birojā Braslas ielā 29-1, Rīgā, savukārt /pers. I/ šādas darbības noliedza, liecināja, ka bijis tikai formāla amatpersona un faktiski uzņēmumu nav vadījis, darījumu dokumentus nav parakstījis, kā arī nav pilnvarojis citas personas rīkoties SIA „Parma Plus" vārdā. Ņemot vērā, ka tiesai nav pamata apšaubīt /pers. I/ liecību saturu, secināms, ka pieteicējas amatpersonas sniegtais faktu izklāsts par darījumu ar SIA „Parma Plus" nav patiess. Tas nozīmē, ka /pers. A/ nav slēdzis darījumus ar /pers. I/, nav ticies ar viņu un nav no viņa pieņēmis darbus. Tā kā /pers. A/ ne paskaidrojumos VID, ne tiesas sēdē nav spējis identificēt personas, kuras SIA „Parma Plus" vārdā faktiski veikušas attaisnojuma dokumentos uzrādītos darbus, savukārt persona, uz kuru viņš norāda kā faktisko pakalpojumu sniedzēju, šo faktu noliedz, secināms, ka pieteicēja pretēji attaisnojuma dokumentos norādītajam nav saņēmusi apstrīdētajās pavadzīmēs norādītos pakalpojumus no SIA „Parma Plus" 2014.gada jūlijā un augustā un SIA „Parma Plus" rekvizīti izmantoti faktiski neesošu darījumu noformēšanai.

Tiesas secinājumu par SIA „Parma Plus" rekvizītu izmantošanu faktiski neesošu darījumu noformēšanā papildus apstiprina pretrunas paša /pers. A/ paskaidrojumos, formāli noformētās pavadzīmes un pavadzīmēs norādītā SIA „Parma Plus" bankas konta faktiskā neesamība.

Īpaša uzmanība pievēršama faktam, ka dokumentu noformēšana ar SIA „Parma Plus" ir saistīta ar otra apstrīdētā darījuma partnera amatpersonu /pers. J/. Tas nozīmē, ka SIA „Parma Plus" kā darījuma partnera izvēle nav nejauša.

[11.5] VID ir izvērtējis SIA „Parma Plus" PVN deklarācijā norādīto darījumu partneri

SIA „Sprinter AB", kas varētu potenciāli būt bijusi pakalpojuma sniedzēja pieteicējai, taču VID no iegūtās informācijas secinājis, ka šis uzņēmums reālu saimniecisko darbību neveica un pakalpojumus sniegt pieteicējai nevarēja. Turklāt valdes loceklis /pers. T/ sniedzis paskaidrojumu, ka kļuvis par amatpersonu pēc trešo personu lūguma, neko par saimniecisko darbību nezina *(lietas 2.sējuma 25.lapa)*.

[11.6] Apkopojot minēto, tiesa secina, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ka 2014.gada 29.jūlija, 1.augusta, 6.augusta un 25.augusta rēķinos un pavadzīmēs atspoguļotie darījumi faktiski nav notikuši. Tā kā pieteicēja no SIA „Parma Plus" nav saņēmusi 2014.gada 29.jūlija, 1.augusta, 6.augusta un 25.augusta rēķinos un pavadzīmēs atspoguļotos pakalpojumus, taču tos deklarējusi kā faktiski saņemtus, ir acīmredzams, ka pieteicēja zināja, ka darījums faktiski nav noticis tā, kā tas norādīts darījuma attaisnojuma dokumentos, un ka tā ir iesaistījusies PVN krāpšanas shēmā.

Ņemot vērā minēto, VID pamatoti secinājis, ka pieteicēja nav ievērojusi Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, līdz ar to tai nebija tiesību 2014.gada jūlijā un augustā atskaitīt priekšnodokli par deklarētajiem darījumiem ar SIA „Parma Plus" lēmumā norādītajā apmērā.

[12] Tiesa vērtē pieteicējas darījumus ar SIA „Bana" par biroja tehnikas, piederumu, saimniecības preču (kārtridži, toneri, datori, kopētāji) iegādi, datoru instalēšanu un konfigurēšanu, kopētāju uzstādīšanu un konfigurēšanu, video tehnikas nomu 2014.gada martā – septembrī, kas noformēti ar 22 pavadzīmēm *(lietas 2.sējuma 94.-122.lapa)*.

[12.1] Auditam uzrādīts 2014.gada 3.martā starp pieteicēju un SIA „Bana" noslēgtais preču piegādes līgums Nr. 14/03/04 *(lietas 2.sējuma 89. – 91. lpp)*, kuru no SIA „Bana" puses parakstījis amatpersona /pers. J/. Līgumā noteikts, ka pieteicēja kā pārdevējs pārdod preci pircējai SIA „Bana". Tomēr līgums neidentificē darījumu objektu – konkrētu preci, preces vai preču grupas, līgumam nav arī nekādu pielikumu ar piedāvāto preču sortimentu un cenām. Neviens dokuments, kas apliecinātu, kāda sortimenta preces nolīgts pirkt, nav pievienots. Tātad līgums pēc satura ir vispārīgs, tas nesatur būtiskas līguma sastāvdaļas, tostarp nenodrošina ne pircēja, ne pārdevēja garantiju paļauties uz noslēgtā darījuma izpildi.

Vienlaikus norādāms, ka atbilstoši līgumam pieteicēja ir nevis pircējs, bet gan pārdevējs. Tas nozīmē, ka neviena no pusēm, parakstot līgumu, tā saturam nav pievērsusi uzmanību, un rada pamatotas šaubas, ka līguma noformēšana notikusi formāli.

[12.2] 2014.gada 3.marta līguma 2.8.punkts noteic, ka pircējs patstāvīgi uz sava rēķina veic preces transportēšanu uz savu noliktavu. Tomēr atbilstoši noformētajām pavadzīmēm un pieteicējas amatpersonas /pers. A/ paskaidrotajam tiesas sēdē preci piegādājusi transporta kompānija, atvedot tās uz Braslas ielu 29 *(lietas 4.sējuma 97.lapa otra puse).* Uz tiesas jautājumu par atkāpēm no līguma nosacījumiem izskaidrojumu /pers. A/ nespēja sniegt. Paskaidroja, ka SIA „Bana" nav piestādījusi izmaksas par transporta pakalpojumiem, jo tās tika iekļautas preču cenā *(lietas 4.sējuma 97.lapa otra puse - 98.lapa).* Tomēr tiesa konstatē, ka šāda vienošanās no līguma neizriet. Līdz ar to šādam pieteicējas pārstāvja apgalvojumam nav pierādījumu. Tādējādi noformētie attaisnojuma dokumenti un /pers. A/ paskaidrojumi tiesas sēdē sniedz pretrunīgu informāciju par darījuma faktiskajiem apstākļiem. Tas pastiprina jau iepriekš tiesas izteiktās šaubas par līguma un darījumu formālu noformēšanu.

[12.3] Likuma „Par grāmatvedību" 2.pants noteic, ka uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Tomēr arī pavadzīmēs konstatējama virkne trūkumu, kas liedz izsekot darījumu faktiskajai esamībai. Pavadzīmēs nav atsauces uz līgumu. Daļā pavadzīmju nav norādīts ne pārvadātājs, ne transportlīdzeklis, ne šoferis, daļā pavadzīmju norādīti dažādi pārvadātāji. 2014.gada 8.maija pavadzīme Nr. BABT 1-08-05-2014 *(lietas 2.sējuma 101. lapa)* izrakstīta par datoru instalēšanu un konfigurēšanu, tomēr no pavadzīmē norādītās informācijas nav iespējams izsekot pakalpojumu norisei, būtībai, vērtībai, kā arī izmantotajiem materiāliem un

darbaspēkam. No 2014. gada 13.jūnija rēķina Nr. BABT 3-13-06-2014 *(lietas 2.sējuma 108. lapa)* un 2014.gada 1.aprīļa *(lietas 2. sējuma 93. lapa)* un 30.maija *(lietas 2 sējuma 92. lapa)* noformētajiem inventāra nodošanas – pieņemšanas aktiem nav iespējams konstatēt, kāda tehnika tika iznomāta, kurā vietā (adresē) tika sniegts pakalpojums, kas veica pārvietošanu, kā tika noteikta pakalpojumu veidojošā cena utt. SIA „Bana" vārdā noformētajā 2014.gada 22.augusta pavadzīmē Nr. BABT 2-22-08-2014 *(lietas 2.sējuma 117. lapa)* norādīts sniegtais pakalpojums – kopētāju Triumph Adler P4030 (10 gab.), e-Studio 5055C (4 gab.) un e-Studio507 (l gab.) piegāde, uzstādīšana un konfigurēšana. No norādītās informācijas nav iespējams konstatēt, kāda ir viena kopētāja vērtība, kādas ir transportēšanas izmaksas, kurā vietā (adresē) tika sniegts pakalpojums, kādā periodā kopētāji bija jāpiegādā un jāuzstāda, kas ir pārvadātājs utt. Attiecībā uz divām pavadzīmēm par preces Symantec network security 7160 iegādi *(lietas 1.sējuma 118. un 122. lapa)* tiesa norāda, ka šī prece iegādāta 2 reizes – augustā un septembrī. Īpaša uzmanība pievēršama faktam, ka 26.augustā preces 1 gab. cena ir bijusi 891,35 *euro*, bet 30.septembrī – 1782,70 *euro,* t.i., divas reizes dārgāk. Tādējādi arī pavadzīmēs atspoguļotā informācija ne tikai nesniedz skaidru priekšstatu par darījumu faktiskajiem apstākļiem, bet rada pamatotas šaubas par darījumu ekonomisko būtību.

[12.4] Sākotnēji elektroniski iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā SIA „Bana" amatpersona /pers. J/ apliecinājis darījumus ar pieteicēju. /pers. J/ paskaidroja, ka sadarbība ar pieteicēju uzsākta pēc pieteicējas iniciatīvas, atsaucoties uz internetā ievietoto sludinājumu par preču piegādes piedāvājumiem. Līgums ar pieteicēju noslēgts 2014.gada 4.augustā. Par atbildīgo preču piegādē pieteicējai nozīmēts /pers. K/, kurš komunicējis ar pieteicēju, saņēma pasūtījumus, praktiski piedalījās preču piegādē. Preces, kuras piegādātas pieteicējai, iegādātas Igaunijas uzņēmumā OU „Argo Trading". Video tehnikas nomas un datoru konfigurēšanas pakalpojumu izpildē izmantoti sava uzņēmuma resursi un sadarbības partneru resursi *(lietas 2.sējuma 77.lapa).*

2014.gada 6.oktobra paskaidrojumā /pers. K/ apstiprina /pers. J/ paskaidrojumā minētos faktus. Apstiprināja, ka preces, kuras piegādātas pieteicējai, iegādātas Igaunijas uzņēmumā OU „Argo Trading". Norādīja, ka, lai varētu labāk un ātrāk koordinēt preču atvešanu no Igaunijas, paziņoja Igaunijas uzņēmuma pārstāvim kontaktpersonu no SIA „BTK.LV" puses, lai sazinātos par preču atvešanas laiku. Paskaidroja, ka pārvadāšanu organizēja SIA „Bana" pa taisno no klienta pieteicējai uz Braslas ielu 29-1, Rīgā *(lietas 2.sējuma 79.lapa).*

Izvērtējot /pers. J/ un /pers. K/ vārdā parakstītos paskaidrojumus, secināms, ka tie ir vispārīgi, netiek identificēti kopētāju uzstādīšanas, konfigurēšanas un video nomas pakalpojumu sniegšanā iesaistītie SIA „Bana" darbinieki un darījumu partneri. Savukārt attiecībā uz biroja tehnikas preču iegādi un piegādi /pers. K/ paskaidrojums pierāda, ka pieteicējas pārstāvis pats ir komunicējis ar Igaunijas uzņēmumu. Tostarp tiesa vērš uzmanību uz faktu, ka abi paskaidrojumi ir vizuāli līdzīgi. Tāpat ir konstatējama virkne pretrunu. Piemēram, /pers. J/ paskaidro, ka līgums ar pieteicēju noslēgts augustā, taču lietā iesniegtais līgums ir noslēgts 2014.gada 3.martā. /pers. K/ paskaidrojums nesakrīt ar pavadzīmēs norādīto attiecībā uz pārvadāšanu, proti, /pers. K/ paskaidroja, ka pārvadāšanu organizēja SIA „Bana" tieši no Igaunijas pieteicējai uz Braslas ielu 29-1, Rīgā, savukārt pavadzīmēs norādīts, ka prece bija SIA „Bana" noliktavā Brīvības ielā 409, Rīgā. Arī līgumā norādīts, ka pircējai pašai prece jāpieņem un pašai jātransportē no pārdevēja noliktavas.

Tostarp lietai pievienota /pers. J/ Finanšu policijai sniegtā liecība 2016.gada 28.janvārī un 4.februārī. /pers. J/ liecinājis, ka SIA „Bana" iegādājies pēc /pers. K/ līguma. Ar uzņēmuma saimniecisko darbību nodarbojās /pers. K/, pats saimniecisko darbību nevadīja un faktiski nevienu SIA „Bana" darījumu nav organizējis, nekad nav redzējis preces, ko SIA „Bana" iepirka un pārdeva, izņemot vienu reizi, kad redzējis 5-10 kartona kastes *(lietas 4.sējuma 124.lapa).*

Tiesa piešķir ticamību /pers. J/ Finanšu policijā sniegtajām liecībā. Pirmkārt, tiesa konstatē, ka atšķiras /pers. J/ paraksti uz paskaidrojumiem VID un Finanšu policijai sniegtajām liecībām, kā arī vērš uzmanību uz /pers. J/ un /pers. K/ paskaidrojumu VID līdzību. Otrkārt, liecība Finanšu policijā sniegta advokāta klātbūtnē. Treškārt, /pers. J/ ar parakstu ir apliecinājis, ka pirms liecību sniegšanas ir brīdināts par krimināltatbildību pēc Krimināllikuma 300.panta – par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu.

[12.5] /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka strādājis SIA „Bana" par tirdzniecības menedžeri. Liecināja, ka pats atradis /pers. A/, kad strādājis SIA „Bana", internetā noskaidrojis, ka pieteicēja nodarbojas ar kārtridžiem, toneriem, apkalpošanu printeriem, tāpēc uzrakstījis vai piezvanījis, precīzi neatceras. Tad sarunājis tikšanos un tādā veidā iepazinies ar /pers. A/. Zinājis, ka Igaunijā ir labs pasaules zīmolu piegādātājs. Sazinājies ar OU „Argo Trading" amatpersonu. Preci piegādāja paši Igaunijas kolēģi ar kurjerdienestu – ACE Logistics. Pašam saistības ar piegādi nebija, pateicis adresi, kur prece jāved, piegādi organizēja Igaunijas uzņēmums. Pārsvarā piedalījies preču saņemšanā pieteicējas noliktavā.

Uz tiesas jautājumu par pakalpojumu – datoru instalēšana, apkope, programmēšana - atbildēja, ka darbojās kā starpnieki, tika slēgts līgums ar citu kompāniju. Par darījuma apstākļiem paskaidrot nevarēja, liecināja, ka šos pakalpojumus veicis /pers. J/ paziņa, /pers. J/ ir palīdzējis darījumos kā varējis, pats personīgi braucis un skatījies, kā programmētājs strādā. Vienlaikus nespēja sniegt informāciju par video nomas pakalpojumiem 2014.gada aprīlī, maijā. Uz tiesas jautājumu par kopētāja piegādi, uzstādīšanu, konfigurēšanu paskaidroja, ka to veica tas pats cilvēks, kas instalēja datorus, norādot, ka šie jautājumi jāuzdod /pers. J/. Liecināja, ka ar /pers. A/ kontaktējies cilvēks, kurš minētos pakalpojumus nodrošinājis, pats šajos pakalpojumos nav iesaistījies, nevienu nav vedis uz pakalpojumu sniegšanas vietu *(lietas 4.sējuma 104.-110.lapa).*

Izvērtējot /pers. K/ liecības, konstatējams, ka tās ir vispārīgas un nesniedz saprotamu faktisko darījumu izklāstu. /pers. K/ ir apliecinājis preču piegādi pieteicējai, apliecinot preču iegādi Igaunijas uzņēmumā OU „Agro Trading", vienlaikus norādot, ka preces pa tiešo no Igaunijas uzņēmuma tika nogādātas pieteicējas noliktavā. Par kopētāja piegādes, uzstādīšanas, konfigurēšanas, video tehnikas nomas, datoru instalēšanas, apkopes,

programmēšanas pakalpojumiem liecināja, ka SIA „Bana" darbinieki šos pakalpojumus nav snieguši, vienlaikus nespējot norādīt faktiskās darījumos iesaistītās personas. Minētais fakts rada šaubas par /pers. K/ sniegto liecību atbilstību faktiskajiem apstākļiem un faktisko darījumu veikšanu. Šaubas pastiprina /pers. K/ liecinātais par /pers. J/ palīdzību faktisko darījumu nodrošināšanā un kopētāja piegādes, uzstādīšanas, konfigurēšanas, video tehnikas nomas, datoru instalēšanas, apkopes, programmēšanas pakalpojumu nodrošināšanu, tajos iesaistot savu paziņu. Kā jau tiesa secināja iepriekš, /pers. J/ neko nezina par SIA „Bana" darījumiem, un tas nozīmē, ka viņš nav uzraudzījis minētos pakalpojumus, kā arī nav nodrošinājis, ka šos pakalpojumus sniedz viņa paziņa. Līdz ar to tiesa secina, ka /pers. K/ ir sniedzis nepatiesu liecību, SIA „Bana" darījumi ar pieteicēju faktiski nav notikuši tādā veidā, kā to aprakstījis /pers. K/.

[12.6] To, ka pieteicējas darījumi ar SIA „Bana" faktiski nav notikuši tā, kā uz to norāda pieteicējas amatpersona /pers. A/ un SIA „Bana" amatpersona /pers. K/, norāda pretrunas starp /pers. A/ paskaidroto un liecināto Finanšu policijā, kā arī /pers. A/ paskaidrojumiem un /pers. K/ liecībām tiesas sēdē. /pers. A/ par sadarbības uzsākšanu ar SIA „Bana" Finanšu policijā 2016.gada 26.janvārī liecināja, ka iepirka no SIA „Bana" biroja tehniku, kontaktpersona bija /pers. K/, kuru /pers. A/ pazīst vismaz 10 gadus – iepazinies, kopā strādājot restorānā Jūrmalā *(lietas 4.sējuma 124.lapa).* Tiesas sēdē paskaidroja, ka pieteicēju SIA „Bana" atradusi internetā, sludinājumā bija rakstīts, ka tirgo dažādu ražotāju oriģinālos izejmateriālus. Kad piezvanījis, runājis ar /pers. K/ *(lietas 4.sējuma 96.lapa otra puse).* Savukārt /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka pats atradis /pers. A/, kad strādājis SIA „Bana", uzrakstījis vai piezvanījis. Tad sarunājis tikšanos un tādā veidā iepazinies ar /pers. A/ *(lietas 4.sējuma 104., 105lapa).*

2015.gada 10.aprīļa paskaidrojumā VID /pers. A/ paskaidro, ka SIA „Bana" atrasta internetā, komunicējis ar /pers. J/, no kura noskaidrojis, ka SIA „Bana" pieteicējai var piegādāt interesējošās preces *(lietas 1.sējuma 161.lapa).* Savukārt gan liecībās Finanšu policijā, gan tiesas sēdē paskaidroja, ka kontaktpersona bija /pers. K/ *(lietas 4.sējuma 96.lapa otra puse, 4.sējuma 124.lapa).*

/pers. A/ par video nomas pakalpojumiem no SIA „Bana" 2014.gada jūnijā tiesas sēdē paskaidroja, ka šajā jautājumā komunicējis ar /pers. K/ no SIA „Bana" puses, ar viņu vienojies par līguma izpildi, dokumentus atvedis /pers. K/ *(lietas 4.sējuma 100., 101.lapa).* Savukārt /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka ar /pers. A/ kontaktējies cilvēks, kurš minētos pakalpojumus nodrošinājis, pats šajos pakalpojumos nav iesaistījies, nevienu nav vedis uz pakalpojumu sniegšanas vietu.

[12.7] Kā izriet no attaisnojuma dokumentiem un /pers. K/ paskaidrojumiem, biroja tehnika un tās piederumi iepirkti no Igaunijas uzņēmuma OU „Argo Trading". Kā auto pārvadātāji 2014.gada 14.marta un 17.jūnija pavadzīmēs norādīts pārvadātājs SIA „Itella Logistics" *(lietas 2.sējuma 94., 109.lapa)*, SIA „GLS Logistics" *(lietas 2.sējuma 109.-110.lapa),* 2014.gada 2.aprīļa, 16.aprīļa, 17.aprīļa, 14.maija, 12.jūnija, 1.jūlija, 3.jūlija, 15.augusta, 4.septembra pavadzīmēs SIA „Ace Logistics" *(lietas 2.sējuma 102.-103., 105.-106., 111.-113., 116., 119.-120.lapa).* SIA „GLS Logistics" un SIA „Itella Logistics" tiesai apstiprinājušas, ka strīdus pavadzīmēs norādītajos datumos nav veikti darījumi ar SIA „Bana" un Igaunijas uzņēmumu OU „Argo Trading" *(lietas 4.sējuma 153., 156.lapa).* Tātad SIA „GLS Logistics" un SIA „Itella Logistics" noliedz savu iesaisti noformētajā preču pārvadājumā. Tas nozīmē, ka pavadzīmēs atspoguļota faktiskajiem apstākļiem neatbilstoša informācija, minētie pārvadātāji nav snieguši preču pārvadāšanas pakalpojumus. Ņemot vērā, ka pavadzīmēs norādītie pārvadātāji noliedz preču pārvešanas faktu, savukārt ar citiem pierādījumiem netiek apstiprināts minētajās pavadzīmēs norādīto preču piegādes fakts pieteicējai, secināms, ka pieteicēja strīdus pavadzīmēs norādītajos datumos no SIA „Bana" nav saņēmusi minētajās pavadzīmēs uzskaitītās preces.

SIA „Ace Logistics" ir apstiprinājusi pārvadājumus, norādot, ka SIA „Bana" vārdā pasūtītā prece ir piegādāta adresē Braslas iela 29, Rīga. Kā kontaktpersona norādīta pieteicējas amatpersona /pers. A/ *(lietas 4.sējuma 131.-132.lapa).* Tātad no SIA „Ace Logistics" atbildēm faktiski konstatējams, ka pavadzīmēs norādītā biroja tehnika pa tiešo no Igaunijas uzņēmuma ir nogādāta pieteicējas noliktavā Braslas ielā 29, Rīgā, par piegādēm vienojoties tieši ar pieteicējas amatpersonu /pers. A/.

Savukārt Igaunijas nodokļu administrācija atbildē VID apstiprinājusi, ka ar preču pārvadāšanu nodarbojās uzņēmums ACE Logistics Estonia AS. Igaunijas uzņēmums OU „Argo Trading" paskaidrojis, ka kontaktpersona no SIA „Bana" puses bija /pers. A/. Pasūtījumus /pers. A/ Igaunijas uzņēmumam veicis, izmantojot Skype. Preču izkraušana notika SIA „Bana" birojā Braslas ielā 29, Rīgā *(lietas 2.sējuma 152.lapa).* Tātad Igaunijas uzņēmuma OU „Argo Trading" paskaidrotais pierāda, ka faktiski gan preču pasūtījumus uzņēmumam OU „Argo Trading", gan vienošanos par preču piegādēm veica nevis SIA „Bana", bet gan pati pieteicēja.

[12.8] Izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka SIA „Bana" pati ar saviem resursiem pieteicējai nav sniegusi kopētāju uzstādīšanas, konfigurēšanas, video nomas, datoru instalēšanas un konfigurēšanas pakalpojumus. Savukārt ne /pers. A/, ne /pers. K/ un /pers. J/ nav spējuši identificēt SIA „Bana" darījumu partnerus vai personas, kuras būtu SIA „Bana" vārdā sniegušas kopētāju uzstādīšanas, konfigurēšanas, video nomas, datoru instalēšanas un konfigurēšanas pakalpojumus. Tostarp /pers. K/ liecinājis, ka šos pakalpojumus veica /pers. J/ paziņa, savukārt /pers. J/ noliedz jebkādu savu iesaisti SIA „Bana" reālā saimnieciskā darbībā. Attiecībā uz biroja tehnikas un tās piederumu iegādi no lietā esošajiem pierādījumiem secināms, ka minētās preces pieteicējas amatpersona ir pasūtījusi un iepirkusi nevis no SIA „Bana", bet gan no Igaunijas uzņēmuma OU „Argo Trading".

Pamatojoties uz konstatētajiem faktiem, lietā ir pierādīts, ka pieteicēja no SIA „Bana" nav saņēmusi 2014.gada 14.marta, 2.aprīļa, 16.aprīļa, 17.aprīļa, 24.aprīļa, 8.maija, 14.maija, 21.maija, 12.jūnija, 13.jūnija, 17.jūnija, 1.jūlija, 3.jūlija, 17.jūlija, 31.jūlija, 15.augusta, 22.augusta, 26.augusta, 4.septembra, 29.septembra, 30.septembra SIA „Bana" vārdā noformētajās pavadzīmēs norādītās preces un pakalpojumus. Tas nozīmē, ka SIA „Bana" rekvizīti ir izmantoti faktiski nenotikušu darījumu noformēšanai. Par to, ka pieteicēja zināja, ka darījums faktiski nav noticis tā, kā tas norādīts darījuma attaisnojuma dokumentos, un, ka tā ir iesaistījusies PVN krāpšanas shēmā, liecina formālais līgums, būtiskās pretrunas pieteicējas amatpersonas un darījumu partnera amatpersonas paskaidrojumos, pieteicējas amatpersonas nepatiesais faktisko apstākļu izklāsts un pavadzīmēs atspoguļotā nepatiesā informācija, nespēja identificēt personas, kas no SIA „Bana" puses sniegušas pakalpojumus, Igaunijas nodokļu administrācijas sniegtā informācija par pieteicējas un Igaunijas uzņēmuma OU „Argo Trading" darījuma slēgšanas apstākļiem.

Ņemot vērā minēto, VID pamatoti secinājis, ka pieteicēja nav ievērojusi Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, līdz ar to tai nebija tiesību 2014.gada martā – septembrī atskaitīt priekšnodokli par deklarētajiem darījumiem ar SIA „Bana" lēmumā norādītajā apmērā.

[13] Pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo, otro un piekto daļu, VID pamatoti papildu nomaksai budžetā aprēķināja PVN 31 530,70 *euro*, soda naudu 4721,98 *euro* un nokavējuma naudu 3189,88 *euro*, kā arī samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par 663,65 *euro* un saistībā ar to aprēķināto soda naudu 99,55 *euro*. Tiesa kļūdas VID veiktajos aprēķinos nekonstatē.

[14] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lēmums ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nolēma

noraidīt SIA „BTK.LV" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 28.decembra lēmuma Nr.22.10-1/1538 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Hāzenfuse